

Nr. 2025-063956

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. dr. N. Jansen, voorzitter, dr. R. Wilders en R.V. van Beek, leden

BESLISSING inzake het beroep van mevrouw [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 7 april 2025 tegen de beslissing van 10 april 2025 van de examinerator waarbij aan appellante voor het vak *Academische vaardigheden pre-master* het resultaat *NAV* (niet aan voorwaarden voldaan) is toegekend. In deze beroepsprocedure zal de examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen ingevolge artikel 7.61, lid 3, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) optreden als “verweerster”.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 10 april 2025 is door de examinerator aan appellante voor het vak *Academische vaardigheden pre-master* (hierna: het vak) het resultaat *NAV* toegekend. Tegen dit besluit is het beroep van 7 april 2025 gericht. Bij schrijven van 15 april 2025 is verweerster verzocht met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 2 mei 2025, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Op 5 mei 2025 heeft appellante aanvullende stukken ingediend. Bij schrijven van 12 mei 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 27 mei 2025, alwaar appellante, tezamen met [REDACTED], is verschenen. Namens verweerster zijn verschenen [REDACTED], afgevaardigde van de examencommissie, en [REDACTED] lid van de examencommissie.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met het besluit haar een *NAV* toe te kennen voor het vak. Appellante meent dat er sprake is van meerdere omissies waardoor het resultaat niet in redelijkheid had kunnen worden vastgesteld. Allereerst stelt appellante dat zij onvoldoende begeleiding en feedback heeft ontvangen op de door haar ingeleverde deel- en eindproducten. Appellante geeft aan dat zij aanvankelijk goedkeuring had ontvangen van de examinerator voor de door haar gekozen wetenschappelijke discussie, evenals de gedefinieerde deelvragen en hoofdvraag. Echter bleek dat appellante, ondanks hulp van het schrijfcentrum bij het grondig herschrijven van de producten, eenzelfde resultaat heeft ontvangen voor de herkansing en dat zij geen duidelijke uitleg van de examinerator heeft gekregen over hoe men tot de (eind-)beoordeling is gekomen. Appellante meent dat, ondanks de doorgevoerde aanpassingen en verbeteringen, de beoordeling niet objectief en navolgbaar is vastgesteld. Appellante stelt daartoe dat zij gedurende het traject meerdere verzoeken heeft ingediend bij de examinerator om meer inzicht te verkrijgen in de beoordelingsmethode, maar dat deze verzoeken door de examinerator zijn genegeerd of kort zijn afgedaan met een verwijzing naar het studiemateriaal. Appellante meent dat de feedback die zij heeft ontvangen onduidelijk en niet specifiek is. Hoewel appellante in het kader van het minnelijke schikkingsgesprek nadere feedback van de vakcoördinator heeft ontvangen, meent appellante dat zij recht had op dergelijke specifieke en uitgebreide feedback gedurende het gehele traject.

Vervolgens heeft appellante gesteld dat er geen vaste normering is vastgesteld voor de beoordeling. Appellante meent dat het ontbreken van een vaste normering haar heeft gehinderd in de mogelijkheid om haar eindproducten naar een voldoende te tillen. Nu appellante het vak niet heeft behaald, ziet zij geen mogelijkheid om het pre-mastertraject met goed gevolg af te kunnen ronden. Appellante meent dat verweerster daartoe geen enkele oplossing heeft geboden. Appellante verzoekt om een mogelijkheid om het eindproduct, op basis van de ontvangen feedback van de vakcoördinator, te mogen herschrijven om zo de pre-masteropleiding af te ronden en het werkveld te betreden als

docente. Appellante is ervan overtuigd dat haar werk ruimschoots voldoet aan de eisen van een pre-masteropleiding. Appellante verzoekt daartoe om haar beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat de examinerator in redelijkheid tot de beoordeling heeft kunnen komen.

Verweerster meent dat alleen een examinerator na kan gaan of de ingeleverde producten voldoen aan de gestelde vereisten. Verweerster stelt daarnaast dat toetsing tot op zekere hoogte altijd subjectief is, omdat de examineratoren toetsen binnen de kaders van de opleiding en een examinerator het betreffende vak naar eigen inzicht ontwerpt, afneemt en beoordeelt. Open vragen en opdrachten brengen meer subjectiviteit dan gesloten opdrachten mee, maar een examinerator is deskundig om de vragen te kunnen beoordelen. Op basis van inhoudelijke en didactische expertise en ervaring kan een examinerator het beste inschatten of de producten voldoen aan de gestelde vereisten.

Verweerster stelt dat met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling de examinerator correct heeft gehandeld en in redelijkheid het resultaat kon vaststellen. In casu heeft de beoordeling aanvankelijk plaatsgevonden door de examinerator en naderhand ook door de vakcoördinator. Beiden kwamen tot eenzelfde oordeel, namelijk dat de eindproducten onvoldoende zijn. Hoewel de eindproducten beter zijn geworden bij een nieuwe poging, mede gelet op de verkregen feedback, gaat het echter niet alleen om de tekstkwaliteit, maar ook om het vermogen of de student in staat is om zelfstandig tekstkwaliteit te realiseren. De examinerator heeft op dit vlak geoordeeld dat dit vermogen onvoldoende is. Doordat appellante eerder hetzelfde resultaat heeft verkregen, kon zij mogelijk in de veronderstelling verkeren dat zij bijna aan de norm voldeed. De feedback van de examinerator wees echter anders uit, het product schoot op een aantal fundamentele punten tekort en de feedback op de verbeterde eindversie geeft aan dat deze punten onvoldoende verbeterd zijn. Verweerster wijst erop dat bij de beoordeling van open opdrachten geen ratio schaal geldt, de beoordeling van een acht zou dan ook niet twee keer zo goed zijn als bij een beoordeling van een vier. Verweerster heeft vastgesteld dat de examinerator de rubriek, die voor deze opdracht het toetsingskader vormt, zorgvuldig heeft gehanteerd. Verweerster meent dat de redenering van appellante, dat de beoordeling volledig objectief en beargumenteerd moet zijn, voorbijgaat aan het inherente subjectieve karakter van het onderwijs en de doorslaggevende rol die de deskundigheid van de examinerator daarin zou moeten hebben.

Verweerster meent dat bij de beantwoording van de vraag of de examinerator voldoende feedback heeft gegeven ook subjectief moet worden gekeken naar de situatie. De omvang van de feedback behoort tot de vormgeving van de toetsing en wordt bepaald door de coördinator/examinerator op basis van de beschikbare tijd voor het vak en op basis van een evenwichtige verdeling over de studenten.

Verweerster meent dat de examinerator substantieel, consciëntieus en precies feedback heeft gegeven op de producten van appellante. Daarnaast geeft verweerster aan dat appellante geen gebruik heeft gemaakt van alle mogelijke feedbackmomenten. Appellante heeft er zelf voor gekozen niet in te gaan op de uitnodigingen van de examinerator. Verweerster meent dat de examinerator het verzoek van appellante om extra schriftelijke feedback dan ook op de juiste gronden mocht weigeren. Verweerster licht toe dat de gegeven feedback van de vakcoördinator uitgebreider is, mede gelet op het feit dat de gegeven feedback een ander doel beoogt (redenering waarom gegeven beoordeling van de examinerator klopt) dan de gegeven feedback van de examinerator (begeleidend). Nu twee, onafhankelijke, examineratoren tot eenzelfde oordeel zijn gekomen, er is vastgesteld dat de examinerator de rubriek correct heeft gehanteerd en er voldoende feedback is gegeven, ziet verweerster geen reden om te twijfelen aan de gegeven eindbeoordeling.

Verweerster geeft aan dat zij tijdens het minnelijke schikkingsgesprek heeft getracht begrijpelijk te maken aan appellante dat de examinerator zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij niet bij voorbaat op de hand van de examinerator zouden zijn. Verweerster geeft aan nogmaals te hebben aangegeven dat de mate van feedback gedurende het traject ruim voldoende is. De mogelijke verwarring over de intentie van het schikkingsgesprek zou, volgens verweerster, gelegen liggen in de gehanteerde terminologie

voortkomt uit de WHW. Verweester ziet overziend geen aanleiding het bestreden besluit te herzien en verzoekt om het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de WHW dient het College het orgaan waartegen het beroep is gericht uit te nodigen om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Pas indien een minnelijke schikking niet mogelijk is gebleken, dan wordt het beroepschrift door het college in behandeling genomen. Het College heeft vastgesteld dat partijen in overleg zijn getreden om na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is gebleken. Dit bleek in casu niet het geval te zijn.

Het College merkt daarbij op dat zij de redenering van verweester volgt met betrekking tot de mogelijke verwarring over de terminologie van het ‘minnelijke schikkingsgesprek’. De terminologie kan de suggestie wekken dat het gesprek erop gericht moet zijn om tot een oplossing van het geschil te komen, hetgeen het College een enigszins ongelukkige veronderstelling acht. Het minnelijke schikkingsgesprek dient er onder meer toe om partijen te laten bezien of er bepaalde feiten en omstandigheden zijn, waarvan partijen eerder mogelijk niet op de hoogte waren, die zouden moeten nopen tot herziening van het bestreden besluit of een alternatief in de vorm van een schikkingsvoorstel. Het is mogelijk dat, naar aanleiding van het gesprek, er een schikking kan worden getroffen en het geschil daarmee minnelijk kan worden opgelost en geen verdere tussenkomst van het College nodig wordt geacht. Het is ook mogelijk dat de verwerende partij tijdens het minnelijke schikkingsgesprek louter nadere informatie geeft over het bestreden besluit. Het is verwerende partijen echter niet verplicht om een concreet schikkingsvoorstel te doen. In casu heeft verweester geen schikkingsvoorstel gedaan, hetgeen zij immers ook niet verplicht was. Wel heeft verweester nadere informatie en uitleg vrijgegeven. Het College meent dat verweester daarmee in voldoende mate heeft voldaan aan de vereisten voortkomend uit artikel 7.61, derde lid, van de WHW.

3. Het College stelt met betrekking tot de beoordeling voorop dat uitsluitend de examinator bevoegd is het resultaat van een tentamen vast te stellen. Indien het College tot de conclusie komt dat de examinator niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examinator in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan.
4. De WHW bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 7.13 Onderwijs- en examenregeling

1. *Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.*
2. *In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:*
(...)
a. *de inhoud van de opleiding en van de daaraan verbonden examens,*
(...)

Artikel 7.61. Bevoegdheid college van beroep voor de examens

- (...)
3.
(...)

5. De Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleidingen van de Faculteit der Geesteswetenschappen 2024-2025 (hierna: OER) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel A4.2 Vorm van toetsing

1. De wijze waarop en de vorm waarin een onderwijseenheid wordt afgesloten, zijn bepaald in de studiegids. * Een eventuele wijziging van de in de studiegids* vermelde toetsvorm wordt uiterlijk zes weken voor de betreffende toets via de digitale leeromgeving bekend gemaakt.
2. (...)
4. De verdere gang van zaken bij toetsing en de richtlijnen en aanwijzingen om de uitslag van toetsen, tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen, staan beschreven in de Regels en richtlijnen van de examencommissie. *
- (...)

Artikel A4.6 Cijfers en overige resultaten

1. Cijfers worden gegeven op een schaal van 1 tot en met 10. Cijfers worden gegeven met maximaal 1 decimaal.
2. Het cijfer 5,5 en hoger geldt als voldoende. Alle berekende cijfers die uitkomen tussen 5,4 en 5,5 worden afgekapt tot een 5,4. De overige berekende cijfers (tussen 1 en 5,4 en tussen 5,5 en 10) worden rekenkundig afgerond.
3. Indien het judicium voor een onderwijseenheid niet in een cijfer wordt uitgedrukt, dan is het judicium of wel “aan alle verplichtingen voldaan” (AVV) ofwel “niet aan verplichtingen voldaan” (NAV). Het resultaat NAV wordt niet vermeld op het diplomasupplement.
- (...)

6. De Regels en Richtlijnen van de examencommissie 2024-2025 luidt – voor zover hier van belang – als volgt:

6.4 – Beoordeling van toetsen

1. De examinerator beoordeelt de geleverde prestaties van een student in overeenstemming met van tevoren schriftelijk vastgelegde beoordelingscriteria en normen.
2. Vastgelegde beoordelingscriteria en normen kunnen naar aanleiding van de beoordeling van schriftelijke toetsen door de examinerator worden bijgesteld.
3. De wijze van beoordeling is dermate transparant dat de student kan nagaan hoe de uitslag van de toets tot stand is gekomen.
- (...)
8. Wanneer een student niet aan alle eisen van de toetsregeling van het vak heeft voldaan, registreert de examinerator als eindresultaat NAV (‘niet aan voorwaarden voldaan’).
- (...)
14. Het bepalen van het resultaat blijft altijd de exclusieve bevoegdheid van de examinerator.
- (...)

7. De studiegids voor het vak bevat, voor zover relevant, de volgende bepaling:

Toetsing

1. Literatuurverslag (15%)
2. Onderzoeksplan met voorlopige inleiding en bronnenlijst (20%)
3. Wetenschappelijk werkstuk (65%)
4. Opdrachten gedurende de cursus die beoordeeld worden met een AVV (aan voorwaarden voldaan) of een NAV (niet aan voorwaarden voldaan):
 - Eerste versie literatuurverslag
 - Onderzoeksopzet inclusief presentatie
 - Eerste paragraaf werkstuk
 - Argumentatiestructuur & presentatie
 - Eerste versie werkstuk
 - Peer review & herschrijfadvis

De student is geslaagd indien

- *alle opdrachten die bij punt 4 zijn genoemd zijn ingeleverd én*
- *een onvoldoende voor toets 2 (= opdracht) voor de gestelde deadline is herkanst én*
- *het gewogen gemiddelde van de becijferde toetsen (1), (2), en (3) minimaal een 5,5 is én*
- *voor toets 3 minimaal een 5,5 is behaald.*

Richtlijnen voor een AVV

- *De opdracht is op tijd ingeleverd*
- *De opdracht voldoet aan de gestelde inhoudelijke richtlijnen en is volledig*
- *De opdracht voldoet aan de algemene richtlijnen voor technische verzorging*
- *Het taalgebruik in orde is: het register is passend en het aantal taalfouten en slordigheden valt binnen de norm*
- *De bronvermelding is correct en volledig.*

Herkansing

Een student komt in aanmerking voor een herkansing van een van de becijferde toetsen indien:

- *voor alle opdrachten genoemd onder punt 4 een AVV is behaald én,*
- *de becijferde opdrachten (1, 2, 3) tijdig en volledig zijn ingeleverd én,*
- *voor de becijferde toetsen (1, 2, 3) gemiddeld minimaal een 4 is behaald.*

8. Het College concludeert, oordelend binnen de hierboven aangegeven grenzen, dat het resultaat van appellante zorgvuldig tot stand is gekomen.
9. Het is het College gebleken dat de beoordelingsprocedure zorgvuldig is doorlopen en dat er geen procedurele fouten zijn vastgesteld. Het College is van mening dat, gelet op de wijze waarop de eindproducten zijn beoordeeld, de wijze waarop de beoordelingsprocedure is gevolgd, de beoordelingsnormen zijn gehanteerd en feedback is gegeven over de totstandkoming van het resultaat, de beoordeling van appellante voldoende zorgvuldig en in redelijkheid tot stand is gekomen. Uit de gegeven feedback is op te maken hoe het resultaat tot stand is gekomen en op welke wijze appellante een hoger resultaat had kunnen behalen. Appellante heeft echter niet aangetoond te beschikken over de juiste inzichten, vaardigheden en kennis om de feedback op de juiste manier te verwerken, waardoor ze niet voldoet aan de vereisten. Zowel de examinerator als de vakcoördinator zijn tot hetzelfde oordeel gekomen, namelijk dat de eindproducten niet aan de gestelde voorwaarden voldoen en derhalve niet met een voldoende kan worden afgerond.

Hoewel het College begrip heeft voor de vraag van appellante om nadere informatie over de totstandkoming van het resultaat, is het College van mening dat het resultaat voldoende gemotiveerd en navolgbaar is nu appellante veelvuldig en zeer uitgebreide feedback heeft ontvangen en ook, tijdens het traject, meermaals is uitgenodigd door de examinerator om mondeling feedback te ontvangen. Het College ziet geen aanleiding te oordelen dat de betrokken examinerator en vakcoördinator blijk hebben gegeven van een onredelijk oordeel.

10. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat er geen aanleiding bestaat om het resultaat van appellante voor het vak *Academische vaardigheden pre-master* te laten wijzigen.
11. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit niet in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond. Dat houdt in dat het bestreden besluit in stand blijft.

III. Beslissing

Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen;
 - het College van Bestuur en
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 20 juni 2025

A. Kramer LLB
secretaris

mr. dr. N. Jansen
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.

Let op, om beroep in te kunnen stellen dient u een betrokkene te zijn in de zin van artikel 7.59a lid 3 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Dit betekent dat o.a. contractstudenten geen beroep kunnen instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.